

jeg er ganske uopdbvendigt. Med Hensyn til de Raad, som han har givet Ministeriet om Forholdsregler, der burde tages, gjør det mig meget ondt, med al den Agtelse, jeg har for det ærebe Medlem, heller ikke at kunne gaae ind paa dem.

Formanden: Rigsdagsmanden for Sorø Amts 4de Valgkreds har Ordet (Stemmer: Trafald det!)

P. C. Olsen: Jeg skal udtale mig ganske kort, men som Forslagsstiller maa det være mig tilladt at fremkomme med en Bemærkning. Naar det ærebe Medlem for Rjøbenhavns Amts 1ste Valgkreds (Hall) udtalte med Hensyn til, hvad Ordføreren for Forslagsstillerne havde sagt paa deres Vegne, at naar man fremsiilede denne Sag, som om den kunde afgjøres uafhængigt af Forfatningsagen, maatte man, Forslagsstillerne, enten selv befinde sig i en Illusion eller ogsaa søge at bevirke den hos Andre, skal jeg bemærke, at det er mig af Vigtighed ikke at komme til at staae som den, der svæver i en Illusion eller, hvad der er endnu meget værre, søger at fremkalde den hos Andre. — Det ærebe Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds (M. Sjørgensen) har idag sagt, at dersom man havde troet, at man kunde gaae den Wei, her er foreslaaet, vilde man ikke have værddiget Forfatningsagen et eneste Ord; men jeg for mit Vedkommende har troet, at man kunde gaae denne Wei, og jeg antager, at samtlige mine Medforslagsstillere have troet det Samme. Hvorfor er man da ikke før fremkommen med Forslaget? Fordi man, saalænge der var noget rimeligt Haab om, at Forfatningsagen kunde blive endt før den Finantsperiodes Udløb, hvortil Rigsraadet havde givet de nødvendige Bevillinger, har anseet Forslaget for overflødig og ikke ved samme har villet indvirke paa Forfatningsagens Gang. Hvorfor fremkommer det da nu? Fordi dette Haab efter den forrige Regjerings efter min Mening hensynsløse, hovedkulds, ja jeg kunde fristes til at sige haanende Hjemsenden af Rigsdagen i sidste Foraar, er bristet. Nu er det ikke længere muligt at faae Forfatningsagen tilendebragt, før denne Finantsperiode

er udløben, og derfor fremkommer nu Forslaget, men ikke for at indvirke paa Forfatningsagens Gang. Jeg skal erklære, at min Stilling til Forfatningsagen vil være ganske den samme, hvad enten dette Forslag vedtages eller ikke.

Strabbe: Jeg vil tillade mig at rette et Par Ord til det ærebe Medlem for Rjøbenhavns Amts 1ste Valgkreds (Hall). Det er vistnok meget almindeligt, at man, naar man har stillet sig paa et bestemt Standpunkt i en Sag, finder sine Modstanderes Grunde at være svage, ja flette. Jeg hører ogsaa nu af det ærebe Medlem, at han finder de af mig i denne Sag for min Mening anførte Grunde at være dette; jeg skal da kun dertil sige, at jeg maa tilslaae, at jeg har fundet de Grunde, som han har anført for sin Mening, at være af den samme Vessaffenhed. Efter hvad der forekommer mig, er det ikke lyffedes det ærebe Medlem med al sin dialectiske Dygtighed at komme bort fra det Bevissende, der ligger i Bekjendtgjørelsen af 10de November 1855. Det ærebe Medlem gaaer ud fra den Tanke, at de Anliggender, der her er Tale om, navnlig Udskrivningen, og hvad der staaer i Forbindelse dermed, vare særlige for Kongeriget, og deraf følger da, sagde han, at de ikke vare fælles. Men Sagen har en anden Side. Seer man den fra den anden Side, saa sees det, at Udskrivningen var for Slesvigs Vedkommende ikke særlig, hørte ikke til de Anliggender, der vare særlige for Slesvig, og altsaa maatte den høre ind under Rigsraadet; det Sidste er en nødvendig Følge af det Første; det er en nødvendig Følge, at, da Forfatningsloven af 2den October udlom, hørte dette Anliggende ind derunder. Der er ikke den mindste Tvivl derom, og selve den Regjerings Optræden, hvori det ærebe Medlem dengang havde Sæde, bekræfter dette; thi da der af Rigsdagen blev udtalt Frygt for, at der fra den Anomali, der opstod ved, at et og det samme Anliggende hørte til Kongerigets særlige, men ikke til Slesvigs særlige Anliggender, maatte blive draget en for Kongeriget ugunstig Slutning, idet man da vilde kunne iudbrage det ogsaa for Kongerigets Vedkommende under Rigsraadet, blev